

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

Megjelen hetenként ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési díj:

Ötáshasos példányt 5 kr. Nagyobb terjedelmű, mint azelőtt több... Bélyegdíj: Minden beütésért külön 30 kr.

Előfizetési árak:

Helyben és postán küldve. Egy évre 10 fr. — 1/2 évre 2 fr. 50 kr. Fél évre 5 — — — — — Egyes szám 10 —

Az osztrák kormány kísérletei.

1) A solferinói és königrazi vesztegek óta, melyek Ausztriának csaknem nagyhatalmi állásába kerültek... kezdetékké... Ausztriát kénytelenek a végző felosztás veszélyeiből.

Mindenki előtt tisztán látszott, hogy ama vereségek forrása nem annyira az osztrák hadsereg kevés voltában, hanem az ellenség túlságos számarányában rejlik.

E tényezőzők pedig, a hadi tudományban megkívántató előnyökön kívül, leginkább a nemzeteknek azon ügyért, melyért harcolniuk kellett, való lelkesedésében határoztak.

Habár tagadhatlan, hogy az osztrák birodalomhoz tartozott, vagy ahhoz kapcsolódott, bekebelezett nemzetek, különböző, különféle, elviek voltak.

Ausztriának tehát, ha a nemzeteknek nem igér, nem nyújt szabadságot, belülről gyűlölet meg a baja; az alkotmányos kormányzás — a mint láttuk — csaknem lehetetlen lesz; ha pedig szabadsággal kecsegteti ama nemzeteket, két nagy hatalom ellenséget és haragját vonja magára.

Nem voltak saját érdekeik, melyek erejöknek rendkívüli mértékben kifejtésére ösztönöztek volna őket? S még általános lelkesedés hiányában is másféleképpen vala ki ama háborúk, ha a birodalombeli nemzetek külön nemzet hadseregekké osztoztak volna.

Hatán az olasz és német egység nem lett volna is alakulásában végkép feltartózkodható; ha Ausztria nem lehetett volna is szétesni ellene felett; de oly vesztés, oly sorsú vereség, annyi gyálatat semmiestre sem fogott volna bekövetkezni.

Okulva a szerencsétlenségeken az osztrák kormányfőnök szűkösnek találták, nem az egyes nemzetek, hanem Ausztria érdekeiből, hogy az önállóság, a szabad intézmények felé hajló nemzeteket némileg s látszólag kiegyensúlyozták.

Igy jött létre a Magyarországgal kiegyezés; mely ugyan, hazánk függetlenségét és alkotmányos szabadságát tekintve, még egyéb szemfényvesztésnél.

Az osztrák államférfiak a megrázó események dacára is, sem nem tanultak, sem nem lelejtettek. Ama hagyományos politikával nem bírtak végkép felhagyni, miszerint férendszabályok alkalmazásával kell kormányozni; s csak szűnleg igyekeztek kielégíteni a magyar nemzetet.

Legközelebb pedig az osztrák kormány a lengyelek és csehek igényeinek kielégítésével foglalkozik. De természetesen, ismét csak férendszabályok, félegedmények, félszabadság alkalmazásával.

Amból ismét következik, hogy vala-

mint a magyarokat nem tudta magához csatolni, épen oly kevéssé fogja a lengyelek, csehek és morvák szíveit megnyerni.

És egyfelől a férendszabályok ezen nemzeteket ki nem elégítvén, folyvást tapasztalja Ausztria a birodalom belsőjeiben a folytonos elégtelenséget, az örökös hátrálást Ausztria érdekeitől amennyire nem lehet; másfelől pedig ki-
vülről selyossá teszi helyzetét a nagy Németország és Oroszország irányában.

A nagy Németország a szinleg, lát szótval szabaddá tett politikai intézményekben, kivált a cseh és morva nemzetek sorában kihiányzó lát, vagy láthat maga ellen; vagy legalább, különösen a kellek ki nem elégített cseh- és morvaországi nemzetek rokonszenve folytán, könnyen találhat ürügyet, hogy ezen országok bekebelezésére irányzott törekvéseinek érvényét szerezzen, beavatkozása által; — másfelől pedig a látszólag szabadsággal megajándékozott lengyelekben Oroszország oly gyínyangot vélhet feltedezni, mely az orosz Lengyelország feligazítására fog ürügyet szolgáltatni, s az önálló lengyel király s a g feltámadásának rémképével fenyeget.

Ausztriának tehát, ha a nemzeteknek nem igér, nem nyújt szabadságot, belülről gyűlölet meg a baja; az alkotmányos kormányzás — a mint láttuk — csaknem lehetetlen lesz; ha pedig szabadsággal kecsegteti ama nemzeteket, két nagy hatalom ellenséget és haragját vonja magára; ami aztán a birodalom felosztására vezet...

Nem lehet tagadni, hogy az osztrák kormányok oly nehéz helyzetbe van, két tűz közé szorulva, a minő alig található fel másutt Európában...

Egyetlen menekvés van még a monarchia számára. És ez Magyarország teljes kielégítése, Buda-Pesten a kormány székhelyével.

A Magyarbirodalom ha erejét teljesen kifejtheti, egyedül képes megmenteni a monarchiának és az uralkodóháznak a trónt és a birodalom azon részeit, melyek természetesen ösztönöknél fogva nem vonnak más irány felé!

Mig az osztrák kormány ezt be nem látja; a felfogató vihar folyvást fenyegeti Ausztriát!

Szenecybierek. Tisza Kálmán a tegnapi delutáni vonattal városunkba érkezett. Dégenfeld Imre is megerkezett, hogy mint egyházközségi főnökök az értekezési vizsgálaton jelen legyen. — Lónyay Menyhért júli. 24-én Miskolcra utazott.

Minisztertanács tartott tegnap Budán, annak tárgyat a Buda-Pestet összekötő vasút képezte.

Az „Ellenőr” írja, azonban a legnagyobb fentartással, hogy Zichy Antal pesti orosz főcenszáll nevezetett volna ki. Sokan e ki-
nevezetést Zichy Antal Pétervárt lakó testvére, az orosz udvari festész Zichy Mihály befolyásának tulajdonítják.

A magyar kormányelnökről terjesztett azon hírt, hogy a szerbföldre meggyilkolásban büntetés, rut kárhozommal terjesztik a szomszéd tartományok hírlapírói, különösen a csehek. E hírt először ugyan a „Zasztavá”-ból vettek észre, de előbb hozta azt a román „Albina”, mely újabbán a következőket írja: „olvasóink emlékezni fognak, hogy Mihály fedelem meggyilkolásakor a magyar kormány-

Dr. Miletics urat azzal gyanúsította, mintha ezen orgyilkosságban bűnrészes lenne: a véghezvitt vizsgálatok folytán azonban ezen vád teljesen alaptalannak bizonyult be. Mi — ugyanakkor, egy Andrássy grófnak közel álló, és Belgrád és Buda-Pest között közvetítő közlegül szolgáló személytől nyert értesülésünk folytán, elég keményen vertük a nyeret, hogy érte — Andrássy gróf ur, miszerint léteznek terhes gyanúok épen ő nagyméltósága ellen: de az „Albina” az időben nem jutott még oda, hogy, mint most a kormány magas körében tanulmányoztassék és tekintetbe véssék. A Zastavának keltet jónne, hogy nagy sensációt okozó cikkekkel Andrássy grófot rábírija, miszerint ezen terhes vád felletti nemes hamisítást megszakítsa.

A hivatalos lap tognapi száma közölte, a magyar delegációnak a közös kiadókra nézve hozott, s ő felsége által szentesített határozatait.

Bányabiroisági kerülek rendezése. A budai és beszercebányai bányakapitányságok hatóságai területének rendezése folytán Esztergommegyének párkányi és Komárommegyének csallóközi és udvari járásai, melyek eddig a beszercebányai bányakapitányság hatóságai területéhez tartoztak, bányahatóságai tekintetben folyó évi aug. hó 1-től kezdve a budai bányakapitányság hatóságai területéhez csatoltattak, s ehez képest ezentel Komárom és Esztergommegyék egész területe a budai bányakapitányság hatóságai területébe esik.

Feldsheim tábornok tegnap indult utnak Bécstől Varsóba, hogy ott a király nevében üdvözölje a czárt.

Goluchowszkyknak galliciai helytartóvá történt kinevezéséről a lengyel szabadlevél lapok igen kicsinyleg írnak, csak a poseni lengyelek közönye gratulál Hohenwarthnak a sikerért.

Kinevezések. A budai bányabiroisághoz Fábry G. u. a legfőbb ítélészéki fogalmazó előadó bíróvá nevezetett ki. Szilassy Aladár segédjegyző tiszt. fogalmazóvá nevezetett ki a közoktatási miniszterumbhoz. Kenessey Albert vasuti Barvics Albán vasuti és hajózási főfelügyelői címet és rangot nyert. Balvics Albán vasuti és hajózási főfelügyelő, Balogh Gyula vasuti és hajózási biztosa, Holics Gyula irodatiszté nevezetett ki. Olteanu Lázló krassómezei tanfelügyelősi tölönkái nevezetett ki. Gedeon Jozsef rohinzi vasváryi tiszté nevezetett ki. Romhányi Adolf váltóforgóvezényeski irnokkai, Neymer István járulokkai nevezetett ki.

Mi az oka hogy utaink általában járhatlan rosszak?

Jelen alkalommal még egy másik kérdést is jónak látok itt több oknál fogva feltenni, és egyidejűleg arra a kérdést is meghozni. — Nevezetesen: Utaink miért vannak telve esős időben töcsékkal és számtalan helyen járhatatlan kátyuakkal? és hogy lehetne ezen legbiztosabban segíteni?

I-ór is azért, mert hiába láttattak el a főbb utcák földalatti csatornákkal; számos házulajdonosnak mai napig sincs udvari földalatti csatornája, s emiatt télen-nyáron az utcára folyván a víz, ezen folyásokból a kerék a földet folytonosan tovább és kihordja; így mellyedsé állítatván elő, származik a feneket len sártenger; erre különösen — a többi közt — lehet igen nyilvános vagy nyílt helyen például látni a t a v a n - u t c z a nyugoti végpontján; hol bizonyos uriember szakadékkal a rimákolodott háza megóvása szemponyjából a földalatti anyacsatornát, s ez mintegy 3 évvel ezelőtt el is készült, még pedig a bizonyos házának háta megett is, homlokzata előtt is; zette amellét azon uriember mai napig sem az anyacsatornáról a vizet fedett csatornába az anyacsatornába, hanem az utletéből folyó nagymennyiségű vizet egész éven át a nagy közönség hátrányára a szabad természetbe szétbocsátja, ugyancs, hogy azon helyen a legszárabb időben is olyan nem igen kellemes szagú zöld földfóras és sáros hely látható.

Amaz eszményi teremést véltem benne fölfedezni, mely álmaimban oly gyakran fölmerült. Polluxnak intetem s a vizre mutatván. A bator és okos eb beugrott a vízbe s csakhamar egy eszméletlen lönykát vont ki a partra, hosszú fürteinnél fogva.

Az anya örült örömmel, göröcs kaczajjal ugrott gyermekéhez, s kimondhatatlan érzéssel szorította azt magához. A nő a Rajnán akart átkelni, midőn a virguncz gyermek a hajóba szállások felélepvén, a folyamba zuhant le. A gyermek meg lett mentve. Az anya most karjára véve vitte a hajóba, mely nem sokára megindult. En egyedül maradtam s bámulva szemléltem a távozó hajót, mely e rövid jelenetnek hönőjét vitte odább.

Az általános zavarban senkinek sem jutott észbe, hogy nekem bálálkodjék. Ez eseményem közszóhatom én azonban a festőszet íránt keletkezett vonalmat. Az anya, fájdalmat kifejező, kötszöbessett arcával folyvást előttem lebegett. De annyánál még inkább magára vonta érdeklődésemet a kis lány, s még most sem tudom neked a benyomást rajzolni, melyet a földökölő leánya bennem előidézett.

Ugy tetszett nekem, mintha attól a perc-

E részben tehát legelső teendő az volna, hogy a fedett csatornával ellátott utcákban a házirtokosok mulhatatlanul rendőreileg kötelezettek lehető legrövidebb idő alatt udvarraiknak földalatti csatornákkal ellátására; — a kik a saját szóra nem hallgatnak, vagy épen semmit sem adnak, hatóságilag meg kell csilláztatni rovásukra.

2-ór. Az oly mellékutczákon, melyekben még fűdött csatorna nincs, az okozza a feneketlen sárt, hogy az udvarokról kitűdülő viznek helyfolyása nincs! — emléksznük még rá, midőn az ily utcákon mindenütt a legjobb rendben tartoztak a házulajdonosok fenartani udvaraik előtt elvonuló utczai kisebbszertü nyílcsatornákat, és azokon levő kis hidaikat, s ezeket akkoriban az utcakapitányok, tizedesek, képesek voltak minden tekintetben megővni az enyészettől, most pedig nyoma sem látszik már az ily nélkülözhetlen kis vízvezető árkoknak, s így nem csoda, ha az udvarokról kifolyó kútviz, és eserle nyárközépen is töcsét csinál.

Annál fogva itt nem úgy lehet a bajt orvosolni, mint többen erőltetik, hogy az utcákra derűre borulva, hol egyik, hol másik lármásabb természetű polgártársunk háza előtt töltögetnek, ezekkel a városi lajhárbérekkel, hanem úgy, hogy a régen is szükségesnek bizonyult s ma is nélkülözhetlen vízvezetékek minden házulajdonos által újra tisztittassanak ki, tartassanak évről évre jó rendben s holmi nem nyilvános szemlére való folyadékok ne engedessenek az utcára kivezetettni; hanem emészto gödrökhöz az udvarokban tartassanak vissza; azt pedig, azt hiszem, hogy ha régebben még az utcakapitányok is képesek voltak — az akkoriban közömbös volt felhatalmazásunknál fogva — mint rendszabályt keresztülvinni: a most már jó lábon álló rendőri hivatal még könnyebben megtehető; — mert mig ezek a gondolatok szér, — a rendőrség erőles közlekedése folytán rendben nem lesznek; addig az a még csak papirusan levő két okófogóat, melyre már is igen sok praenumaráns van, egész százdalom keresztül sem lesz képes csak egyeleneleg utczát is rendbe hozni, — annál kevésbé az egész városi közönség e térer fel merülni szokott igényeinek megfelelői.

3-ór. Ugy a főb mint a mellékutczákon létező számtalan töcsék származnak még főleg onnan is, hogy a mint tapasztaljuk is, napi szokásá vált már, miszerint bármelyik házulajdonos házával bármely csekély vagy bármely nagy igazgatást vagy építést tétet is, derűre borulva tölteti onkélkül háza előjét; nem vizsgálva sem burkolat, sem járdát, sem szűjt, sem szomszédait küszöbe, sem a csatorna szemek magasságaira; s így természetesen ezen szörványosan eszközölt örökös töltögetéssel, — épen a legjobban planirozott utcákon, — a víz felszámaltalan helyen megáztatván, elő kell állani az állóvíznek, a számtalan töcsének.

Ezen a bajon is úgy lehet segíteni, ha a rendőrség egyszerűen betiltja az építkező házulajdonosoknak a magok kényelme kedvéért csak egy tárgozsca földnek az utcára letételét is — annyal inkább, mivel a nagyobb építkezéseknél kiemelt nagyobb földmögnek elhordatása elb-utóbb különben is minden építkezésnek kötelessége lévén, a mérnöki hivatal készséggel tegja kijelölni azon helyeket, hol a földre különben is nagy szükség volna.

Mig ezekre vonatkozólag az előadottak alapján szigorú hatósági intézkedés nem tétetik, biz addig hasztalan zaklatjuk egymást. A fenetbiket egy a hatóság mint az egyesek nyugalmáért jónak látam egyszer mindenkora előadói.

Debreczen, július 24. 1871.

Ujfalussy S. Soma, közmunkafelügyelő mérnök.

A fent írott ezekben sok igaz és helyes észrevétel van. Azonban el nem mulaszt-hajjuk megjegyezni, hogy a mérnöki hivatal ha csakugyan éri, mikép a városi közönség kára és saját érdekei kockázatára nélkül nem feltehet meg az igényeknek, midőn nem terjeszt elő e tárgyban a tanszobhoz, illetőleg közgyűléshez a indokolt indítványt, mely által, egy föld felvilágosítást adhatna sok oly tárgyról, a mi felett homályos lappang, másfelől pedig ama kérdés elődöntése felett, ha vajon nincs e kipotholhan kárunkra a mérnöki hivatal személyzete körében érvényesített túlságos takarékos-ság, — a tárgyalásokat megindíthatná.

A közönség látja a mérnöki hivatal munkáját itt is, amott is; de azt is látja, hogy itt midőn tapasztaltam, mily keveset tanultam addig. Voltak pillanatok, midőn ujkori Raphaelnek képzeltem magamat, majd ismét nyomorult mázolóknak, s így a remény és félelem váltakozása közt szorgalommal festegtem s festészéssé lettem.

E közben elmúlt tíz év. A véletlen vagy is inkább a sovárgás Schön Mártonnak egy pompás képét megbámulni, városunk egyházába vezetett. Mohón szívtam magamba a tónjének illatát.

A karzatról gyermekek dallamos, őszhangzó éneke hangzott alá. Az orgona fölzendett s ajtatatosan tédrepedtek le a hievk. En is tiszta szívemből fohászkoztam felistenhez, midőn imádkozásomban egy fiatal leányka megjelenése zavart meg.

A hölgy fehérbe volt öltözve, s hosszú vörönyelű, aranyalán dusan himzett bárony érszényt hordozott, a szegények szájkának vémisszát gyűjtendő. A szegények számának végen őshangú cöngöttülyt oly alkalomra, midőn által az imádkozók figyelmét magára vonhatta, a hölgy, s a kegyes adományokat beszédhette. Mindenki örömmel adózott, mert a szép leány-nak hálás tekintete már magában is eléggé jutalmazá a könyöröltes szíveket.

(Folytatás következik.)

TÁRCZA.

AZ EMBERVADÁSZ

A VILÁGTALAN.

— Francia regény — írta: Gonzales Emanuel. Folytatás.

— Azt nem is képpelhet el, hogy gyöngye-köves termem erőgyakorlatok által megözdöz-
besik.

A magány, melyre kárhoztatra voltam, csak növelte ábrándra hajló természetemet, s elámulgottam erdőn és mezőn anélkül, hogy tudászat, s lovaglás és egyéb testgyakorlattal töltöttem volna az időt.

Gyakran fölriádvá éjénként fekhelyemről, kinyitám az ablakot s a levegőt mohón szív-
tam magamba. Oly szűknek tetszett ilyenkor szobám, sőt az egész várterület. Leereszkedtem ablakomból — misem gondolva a vesztélyvel, mely agyamat összezuzhatom — a várkeribe s onnan kiszöktem a szabadba.

Rendesen a legfélelmesebb helyeket kerestem ilyenkor föl, melyekről azt állíták, hogy éjénként kísértetek kóborognak ott s lázas ki-
gáncsisággal vártam megjelenésüket.

Daczoltam a köddel, mely olykor a Rajna fölött emelkedett s fölkerestem meredélyeit, hogy ott a boszorkányokat tánczai közben megfesshem.

Fantáziám rendkívül fel volt igaztva s gyakran hallani véltem a Rajna tündereinek harfajátékát, kik az elkésett utasokat állítólag magokhoz csábítják svreni dalaikkal. Majd koldokot és törpéket láttam kik fekete paripáikon nyargalozni; boszorkányokat szilaj tánczot járti; hajamszálai ég felé meredtek, s homlok hideg verítékét gyöngyözött, midőn szürkékültek, bágyadtan, megtörve, lázas izgatottságban atyám várába visszatértem.

Nem tudom valóban, hová vezetett volna engem e szeszélyem, ha egy esetlegesség segí-
lyemre nem jő. Egy este, midőn ismét szokott éji kirándulásomat tettem, a Rajna partján nem a víz morgása, hanem inkább néhány fáklýás pór volna figyelmemet magára, kik egy öbölben jártak-keltek csónakaikon. Egy 6 éves kis lány esett a rajnába. A buta parasztek, ahelyett, hogy a kis lányt kimenteni siettek volna, megelégedtek azzal, hogy anyját visszatartsák, ki utókötésben gyermeke után akart ugrani.

Senki sem gondolt a gyermeknek megmentésével. Soha sem feledem azt a fájdalmat, melyet a nőnek arca kifejezett.

is, amott is szünetel a munka, a hol nagyon szükséges volna, gyorsan végezni valamit; a közönség látja, hogy gyalog és szekerrutának roszak, járhatlanok, és hogy a javítás, ami azokra nézve munkába vétetik, épen nem áll arányban a folytonos rongálással és romlásal.

A közönség látja, hogy például pétérfán évek óta elromlott a burkolat, az ócskát fel nem szedték, újat nem csináltak; a sok kö hónapok óta ott hever, mindennap fog, részint helybeliek, részint vidékiek káposztaköveknek elhordogtatják; a burkolat azonban még sem javul.

A közönség látja, hogy nyomorúságosabban algha kászult valaha a világon ut, mint a mesterutczai kőburkolat; az utca hónapok óta el van zárva, el van torlaszolva; ha tiz találna ott kiülni, isten tudja, miú zavar, kár, sőt tán emberélet is esnék áldozatul; az ut még nem készült; nehány napzámos dolgozik ott ma, holnap már azt sem látjuk; és ez így van hónapok óta, mielőtt a napszám oly halatán magasságra emelkedett volna.

A közönség jól tudja, hogy az országos vásár ime közlegelt; hatvanután, kivált sáridején, a burkolat rozszaga miatt, terehell alig lehet járti, mesterutczá pedig el van zárva; hol fog a külső és baromvársárai közlekedés eszközölthetési? s at.

A sajtó, mely a közérdeket képviselni köteles, a tények kitérva mindig hallgatni fogja szavát, s magán ellen-vagy rokonszenve soha sem lesz képes azt elhallgattatni! Az illető közegek kötelessége egy intézkedni, hogy a sajtó ne csak megrovásokat, hanem dícséretet is mondhaszon.

Sen egyik, sem másik irányban nem vezetni tollunkat más, mint a közérdek!

A törvényhatóságok szervezése.

** Pestmegye szervező küldöttsége mindent el látszik követni, hogy gyors és pontos közigazgatást teremtsen a tisztviselők fizetéséit teendőjököz a ránylag osztja fel. Alispán lesz egy. A megye területekre a járásokra osztatik, a járás egyik szolgabírája „főbíró” címet visel, s az utjonezozásra és közmunkákra felügyel. A szolgabírók függetlenül dolgoznak s a központtal összeköttetésben állanak. De a főbíró a szolgabírók dolgokat is végzi. Pest a közel fekvő (Kossuthfalva), Uj Pest, Erzsébetfalva, Kis Pest sat), részére egy (hatodik) központi járás alakítottik. A szaktisztviselők aug. 3-ig tervet nyújtanak be a kerületi szervezéséről, melyet az alválasztmány átvizsgál. Az állandó választmány szervezetté Ilkei főjegyző készíti.

Bihar megye is erősen működik. A 3-ik (melynek élnöke nem Ercey, hanem Zilahy Lajos) alsószék a bizottsági tagok választására nézve a következő megállapodás jött létre: a bihari választó kerület 1865 beirt választó után 25-t, az eszéki 2048 után 28-t, a m.-cséki 1080 után 11-t, a belényesi 1173 után 16-t, a tenkei 1597 után 21-et, a szalontai 1945 után 26-t, az ugrai 3120 után 42-t, a bárándi 1043 után 14-t, a b. újfalui 1055 után 14-t, a pályi 978 után 13, a székellyhidi 3308 után 48-at, a magyartai 3147 után 42-t, összesen 3900-t. Az 1869-ik választók névjegyzéke az elhakt kiírtésére vett a szolgabíráknak kiadottok.

Vas megye a virilisek összeállítására működik, s e felett véglegesen aug. 16-án gyűlésen határoznak. Kolozsmegye (Erdély) küldöttsége gyűlésén folytatódott az árvászeki szervezett vételet fel. „Kolozsmegye árvászeké” terve 5 fejezetből áll; kiemelték ebből, hogy az árvászeki községekhez tartoznak az összes árva és gyámhatósági ügyek; a gondnoksági ügyek feletti hatóság gyakorlata pedig csak azután jön át az árvászeki teendők közé, miután az illető törvényszék és gondnokság alá helyezett kimondta s a további elbánsát az árvászekéknak átadta.

Nevezetes pont még ebben, hogy határozathozatalra az elnökön kívül legalább két szavazó tag jelenléte szükséges, a tisztí ügyes véleménye mindig beköredő. Lesz 10 szolgabírói járás. A munka folyik. Hunyad megye e 66 tag küldöttsége 3 albizottságra oszlott; az első a megye politikai beosztásait, tisztviselői létszámát, fizetését s teendőit állapítja meg; a második a választók és leg több adófitók névjegyzékének egybeállítását s a választókörletek alakítását végzi;

midőn tapasztaltam, mily keveset tanultam addig. Voltak pillanatok, midőn ujkori Raphaelnek képzeltem magamat, majd ismét nyomorult mázolóknak, s így a remény és félelem váltakozása közt szorgalommal festegtem s festészéssé lettem.

E közben elmúlt tíz év. A véletlen vagy is inkább a sovárgás Schön Mártonnak egy pompás képét megbámulni, városunk egyházába vezetett. Mohón szívtam magamba a tónjének illatát.

A karzatról gyermekek dallamos, őszhangzó éneke hangzott alá. Az orgona fölzendett s ajtatatosan tédrepedtek le a hievk. En is tiszta szívemből fohászkoztam felistenhez, midőn imádkozásomban egy fiatal leányka megjelenése zavart meg.

A hölgy fehérbe volt öltözve, s hosszú vörönyelű, aranyalán dusan himzett bárony érszényt hordozott, a szegények szájkának vémisszát gyűjtendő. A szegények számának végen őshangú cöngöttülyt oly alkalomra, midőn által az imádkozók figyelmét magára vonhatta, a hölgy, s a kegyes adományokat beszédhette. Mindenki örömmel adózott, mert a szép leány-nak hálás tekintete már magában is eléggé jutalmazá a könyöröltes szíveket.

(Folytatás következik.)

